

האזנה השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בנימו ישישכר שמואל שליט"א

גליון מס' 91
פרשת נצבים-ר"ה התשפ"ה

ההכנה ליום הדין וכוהה של תשובה

"פטנט" להנצל מחיות היער • האדים' של הקללות • הקב"ה ואנחנו כמים הפנים לפנינו • שבוע אחרון של השנה • המשפט שהסעיר את אמריקה • אבן מקיר תזעק • ניסן מול תשרי • "יומא אריכתא" • ניצבים באחדות ובענוה • והתברך ב"לכבו" • יצא עם חמור ועז ובגדים וחזר בלי כלום • מקום של בעלי תשובה • לא בשמיים היא • מטה כלפי חסד • השבת האחרונה של השנה • להיזהר מהכנס • חמשה ימים אחרונים של השנה • אימת הדין • הכנות אחרונות • רבינו החפץ חיים •

כל מטרת הקללות זה להורות לאדם את הדרך הנכונה, את התוצאות, שאם אתה בוחר בדרך הזאת, יש קללות, ולכן אתה צריך ובחרת בחיים, הקב"ה נותן לך את הדרך, אתה צריך לבחור בדרך טובה!

השגנו את המטרה!

ועכשיו השבוע יש לנו ביום רביעי כ"ד באלול את יום פטירת החפץ חיים, ולמחרת יום כ"ה באלול זה יום בריאת העולם שהוא יום קדוש. וכבר אנחנו מכינים את עצמנו לקראת השבת האחרונה של השנה: שבת ניצבים "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם כל איש ישראל". אתם ניצבים - אומר וזהו זה ראש השנה שכולם ניצבים לפני ה'!

רש"י אומר בתחילת הפרשה: למה נסמכה פרשת אתם ניצבים לקללות? כי עם ישראל שמעו את הקללות - 98 קללות, חוץ מהמ"ט קללות שבתורת כהנים, הוריקו פניהם, אמרו מי יכול לעמוד באלו הקללות?! התחיל משה לפייס אותם: "אל תדאגו, הרבה הכעסתם למקום אבל לא עשה בכם כליה, כי אחרי שאתם עושים בלגן אתם מפיסים אותו, והנה אתם ניצבים וקיימים לפניו".

לכן אומר "אתם ניצבים היום כולכם" עולה בדיוק 804 ו"כל איש ישראל" עולה בדיוק: 902, וההפרש ביניהם בדיוק 98! זה בא ללמדנו, שלמרות הצ"ח קללות, כל ישראל ניצבים היום לפני ה'.

הלא כל מטרת הקללות זה לעורר אותנו, ו"הוריקו פניהם" אמר משה: "השגנו את המטרה", ברגע שהוריקו פניהם - הם מתעוררים, והקב"ה חס ושלום לא נותן את הקללות בפועל רק הפחדה כדי שאנחנו נלך בדרך ה'.

המלך לא הביין: המרשם כלל 200 תרופות וכדורים!

המגיד מדובנא הביא על זה משל ידוע: בנו של מלך גדול, חלה במחלה קשה, והרופא הכין לו תרופה, אבל הבן הזה - הנסיך הקטן הזה - היה מפונק ביותר, ובשום אופן לא היה מוכן לבלוע את התרופה. אבא שלו נתן לו סטייק טלה... מיץ תפוזים טבעי... ולא עזר כלום. מה עשה עם המפונק הזה? לא מוכן לשים

ה'פטנט' הטפשי...

השיעור היום לעילוי נשמת מרת אמי, שיום הפטירה שלה בשבת הזאת ז"ך באלול: לע"נ מרת אמי שולמית רחל בת מול, רוח ה' תניחנה בגן עדן.

הנה זכינו לשבת נפלאה - שבת שכולה ברכות כמו שכותב רבנו האר"י שכל הקללות נהפכות לברכות שהולכים בדרך ה'. שבת נפלאה - שבת של חודש אלול, שכבר אמרנו שכל שעה של שבת בחודש אלול שווה כמו אלף חודש בשאר ימות השנה, כמה זה מעלה גדולה!

מסופר על החפץ חיים שהגיע לבית הכנסת בפרשת כי תבא, והוא שם לב שבקריאת פרשת הקללות אנשים בורחים החוצה... אמר החפץ חיים, משל, כדי להסביר למה דומים אותם שבורחים בקללות:

איש אחד עלה על יצועו לישון, ואשתו רואה אותו מתהפך במיטתו, ושואלת אותו: בעלי היקר מה הבעיות שלך, מה אתה מתהפך מפה לכאן מכאן לכאן, מה קרה? והוא אומר לה שמחר הוא צריך ללכת לאיזה מקום למסחר אבל הוא צריך לעבור דרך איזה יער, וביער הזה יש כל מיני חיות טרף בעייתיים... ארה"ה דובל'ה... כל מיני בר מינן אז הוא לא יודע איך הוא יעבור את זה, ואשתו אומרת לו: "אל תדאג אני יש לי פטנט מיוחד שאתה לא תפחד מכלום, ותוכל לעבור את הכל בהצלחה גדולה, תישן טוב, מחר בבוקר כשאתה קם, לפני שאתה יוצא, אני אתן לך את הפטנט, ותתפלל על יד המזוזה להקב"ה, וגם אני אברך אותך, והכל יהיה בסדר".

האיש ישן רגוע... ולמחרת בבוקר הוא קם והתפלל, וכבר רוצה לצאת לדרך, והוא אומר לאשתו: "נו, מה את נותנת לי? מה העצה? מה הפטנט?", והיא אומרת לו: "בוא, הכנתי לך משהו, אתה רואה? זה בד שחור, כשאתה מגיע להיכנס ליער, תקשור אותו על העיניים, כדי שלא תראה את כל הטורפים האלה ולא תפחד... והוא אומר לה: "איפה הראש שלך, אני לא רואה את הטורפים, אבל הטורפים רואים אותי! מה יהיה איתי?!"

אומר הח"ח זה בדיוק אותם שבורחים מהקללות, שדומים לאותו אדם... הלא

לחסיות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 6:04 6:22 6:23 6:23

ציאה: 7:15 7:17 7:16 7:16

ר"ת 7:51 7:53 7:53 7:52

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלווין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שעי"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

זה על עשרת ימי תשובה, אבל הרב לב אליהו - רבי אליהו לופיאן שהיה בעל רוח הקודש והיה לו גילוי אליהו הנביא, אומר בשם ספרים הקדמונים, שהשבוע אחרון של השנה, שמתחיל השבוע ביום שלישי, עד יום שני ערב ראש השנה, השבועה ימים האלה מתקנים את כל הימים של השנה. למשל ביום שלישי השבוע אפשר לתקן את כל ימי שלישי שהיו השנה, ביום שני - את כל ימי שני, [ביום שני הזה יש פה תיקון חזק על העוונות].

וממילא כך אותו דבר לגבי שבת: שהשבת האחרונה של השנה מתקנת את כל השבתות של כל השנה, אם אדם מתנהג בה כמו שצריך. ולכן צריך לנצל לא להעביר את השבת בבטלה חלילה, לא לזלזל חלילה. כל ימות השנה אין כמותם, אבל עכשיו בימים הללו אדם יכול לתקן את כל השנה!

והרב לב אליהו דיבר בפרט על יום שישי, שאם בכל השנה אדם לא למד מספיק בימי שישי, יש הרבה שבימי שישי יש להם השתדלויות של יום שבת, ואין מספיק לימוד תורה, הוא אומר שיום שישי זה כמו "מת מצוה", ועכשיו אפשר לתקן את כל הימי שישי.

והעיקר שצריך לדעת, שכפי ההכנה וההשתדלות שלנו עכשיו בשבוע הזה, ככה נזכה. ככה זה הולך. יש לנו "מלך אוהב צדקה ומשפט", הקב"ה אוהב אותנו, והוא דן אותנו, כולנו עוברים לפניו כבני מרון. הקב"ה מחכה לנו. כמו שאשה מצפה לבעלה שלא ראתה אותו כמה חודשים, כך הקב"ה מחכה ומצפה לנו שנעשה תשובה.

מינימום 25 שנה בקלבוש!

מעשה שהיה בבחור אחד שהיה כאן בארץ בבני ברק, וכל מה שהיה עושה, לא הלך לו, הציעו לו: "לך לאמריקה, אולי שם יפתח לך המזל", ובאמת הלך לאמריקה.

בהיותו באמריקה, בהתחלה היה עובד באיזה פיצה, עד שפתח רשת פיצות. והנה באו אליו חברים, אמרו לו: "מה אתה עובד בקטנות? וכי אתה יכול להתפרנס מזה?" הם היו סוחרים סמים, והציעו לו לעבוד איתם: "בוא תעבוד איתנו, על כל חבילה קטנה של סמים, תקבל הרים של דולרים, תהיה מיליונר". ובאמת הוא התפתה, והלך איתם. ככה עבד איתם כמה שנים, ובאמת הרויח הרבה, היה ממלא ארגזים דולר'ט... כספות מלאות... היה מרויח ברגע אחד מה שהוא לא היה מרויח בפיצה במשך שנה...

אבל לא לעולם חוסן... יום אחד בא שוטר סמוי תפס את אחד מ"בני החבורה" מכר לו סמים, תפס אותו, והוא גילה על כל החבורה. הם הצליחו להתחמק אבל הוא יהודי תמים תפסו אותו. אמרו לו עורכי דין, זה לא פשוט, בגלל שאתה ישראלי ואתה אורח כאן, זה יהיה יותר קשה, הלך לאחד העורכי דין הגדולים, אמר לו: "אם ידונו אותך לפי החוק יגורו עליך אפילו 70 שנה בקלבוש! אבל אם תתן לי הרבה כסף, ואני אעבוד חזק, אני יוכל אולי להוציא אותך רק ב-25 שנה בקלבוש, אחר כך תצא."

אמר הבחור לעצמו: "אין לי בעיה לשלם כסף, אבל 25 שנה בכלא? מה יהיה איתי? אני רוצה להתחתן! אני סך הכל בחור! מה יהיה איתי?!" וככה היה בוכה לה'.

בצר לו, אותו יהודי הלך לאיזה רב, לפני שבועיים נפטר לנו אחד מהישיבה רבי דוד בצלאל הוא היה בחו"ל עם רבי יוסף יגן ה' יאריך ימיו והם היו עושים ביחד תשובה להחזיר אלפים. ואותו בחור הגיע לרבנים הללו, אמרו לו: "תעשה תשובה, תלך בדרך ה', תבכה לקב"ה והוא יעזור לך, תקבל עליך להניח תפילין, תתחיל לשמור שבת! תגיד לריבוננו של עולם 'אני בן אדם אחר' ותבכה", וככה הוא עשה תשובה, ואיזה בכיות, והיה בוכה ומתפלל לה'.

המשפט שהסעיר את ארה"ב

הגיע יום המשפט, אולם בדיוק באותם ימים התחוללה סערה גדולה באמריקה, והעורך דין שלו היה נמצא במקום אחר, והעורך דין התקשר אליו ואומר לו: "אני לא יכול להגיע, אי אפשר לעלות למסוס, אין טיסות, או שתיגש לבד למשפט, או שאני אשלח לך את המתמחה שלי, אבל הוא חלש... אף פעם הוא לא היה בבית משפט..."

בפה שלו את האנטיביוטיק... ואז עוד לא היה אינפוזיות. הביאו מומחים ואף אחד לא יכול לעזור לו, והמצב של הילד התדרדר.

עד שבא איזה רופא גדול ואמר: "אדוני המלך אני יכול לרפאות את הנסיך, אבל בתנאי אחד: אל תשאל שאלות ואל תפחד, תן לי אותו", המלך הסכים, והרופא עשה מרשם של 200 כדורים וסירופים של אנטיביוטיק וכל מיני בשמים, רשימה של כל מיני תרופות חזקות, שעלותם יקרה מאוד, נגיד 50 אלף \$... ואמר למלך: "אני צריך את כל זה".

והמלך משתומם: "לא אכפת לי ה-50 אלף, אבל אתה רוצה להכניס את כל זה בבטן של הילד שלי?" אמר לו הרופא: "אל תדאג, אני לא אביא לו שום דבר לבטן..."

לקח את כל התרופות האלה, לקח סיר, והילד לבד בחדר איתו, והוא הדליק אש מתחת הסיר בתוך החדר, ועשה מים ובישל את התרופות. וכל החדר התמלא אדים, אטם אותו, והילד מריח את התרופות האלה בעל כורחו, האדים נכנסו בו, ולאט לאט הטיפול התחיל להשפיע, והרופא יוצא מהחדר אל המלך המודאג: "המחלה כבר כמעט בחוץ, אל תדאג..."

המלך עומד מחוץ לחדר ורואה בקבוקי אנטיביוטיקה, סירופים, כדורים, הכל אריות ריקות... והוא מתחלחל "את כל זה הוא לקח?" אמר לו הרופא: "הוא לא אכל מזה כלום... אגיד לך מה שעשיתי: הייתי יכול ברגע אחד לרפאות אותו, עם אנטיביוטיק אחד וגמרנו, אבל כיון שאי אפשר להכניס לו שום דבר, לכן הייתי צריך להביא את כל התרופות האלה ולבשל אותם, כדי שהוא יריח את האדים והוא יתרפא".

והנמשל: הקב"ה לא רוצה ח"ו להעניש אותנו, רק הוא רוצה שנרעד בלב, שנקבל עלינו לחזור בתשובה, אפילו קללה אחת לא יהיה, אומר מה יעשה? זה צ"ח קללות, זה צריך 98 ככה תרופות נריח אותם, נקיא את לב האבן, ויהיה לב של בשר...

הכל משתקף למעלה

הרב מגלה עמוקות אומר: "אתם ניצבים היום כולכם, לפני ה' אלקיכם", כמו שאתם ניצבים כאן, כך אתם כולכם לפני ה'. כפי איך שאתה משתדל ועושה, ככה זה לפני ה' אלהיכם! אם אנחנו בסדר, אז גם למעלה בסדר.

כמו שאומר הגאון מוילנא "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם" - כמו שאדם מתנהג למטה - אותו דבר מתנהג איתו "האדם העליון" שיושב על הכסא למעלה. כמו שאומרת המשנה באבות: "דע מה למעלה ממך!" כלומר, "דע מה למעלה?" - איך אתה יכול לדעת מה הולך בעולם העליון איתך? - "ממך" - ע"י איך שאתה מתנהג אתה יכול לדעת מה הולך למעלה.

המלך עומד מחוץ לחדר ורואה בקבוקי אנטיביוטיקה, סירופים, כדורים, הכל אריות ריקות... והוא מתחלחל "את כל זה הוא לקח?" אמר לו הרופא: "הוא לא אכל מזה כלום..."

כמו שאומרים רבותינו על הפסוק: "ה' צילך על יד ימינך" - כמו שכשאתם עושה תנועות, רואים את זה בצל שלכם, ככה גם בשמים איך שאדם עושה את התנועות ככה זה הולך למעלה.

יום שהוא "מת מצוה"

רבנו האר"י כותב, על עשרת ימי תשובה [שיש בהם שבעה ימים חוץ מר"ה ויום הכיפורים], שכל יום שאדם מתוודה בהם, זה מתקן את אותו יום בשנה, נגיד אדם צם בעש"ת, אם עושה תשובה וצם ביום ראשון שבעשרת ימי תשובה, כל ימי ראשון שלו מתכפרים, עשה תשובה וצם ביום שני, כל ימי שני מתכפרים.

אתם נצבים - באפר ותולעת

הגמרא אומרת ששני ימים של ר"ה נקראים "יומא אריכתא", דהיינו יום אחד ארוך. רבי יונתן אייבשיץ [שהשבע היה יום פטירתו] אומר, מדוע זה נקרא יום אחד ארוך? והוא מסביר ככה: בראש השנה מתחילים עשי"ת. וכל יום אחד של עשי"ת זה כנגד עשרת הדברות. עשרה ימים כנגד עשרת הדברות. וא"כ יוצא, ש"אנכי ה' אלקיך" ו"לא יהיה לך אלהים אחרים על פני", זה בשני ימי ראש השנה, והרי "אנכי ולא יהיה לך בדיבור אחד נאמרו", ולכן ר"ה זה "יומא אריכתא" זה הכל יום אחד!

רבי אמנון ממגנצא אמר בפיוט "ונתנה תוקף": "תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", וזה גם כן רמוז באתם ניצבים. כי "אתם נצבים": "אתם" - אומרים רבותינו ר"ת אלול תשובה מקובלת, "נצבים" - ר"ת נותן צדקה בסתר ינצל ממוות. "אתם נצבים היום" גימטריא "לעמוד בסליחות".

ובשלשלת הראשי תיבות הללו מרומז "תפילה תשובה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", "אלול תשובה מקובלת" - זה תשובה. אחר כך "נותן צדקה בסתר ינצל ממוות" - זה צדקה. ו"לעמוד בסליחות" זה תפילה, להתפלל חזק חזק בכל ליבנו ובכל נפשנו.

בשביל שאנחנו נוכל באמת לעמוד לפני הקב"ה צריך שפלות וענווה, וברגע שאדם עניו, סבלן, לא מחשיב את עצמו, הקב"ה אוהב אותו, זה ראינו אצל האבות, אברהם אבינו אמר להקב"ה רבש"ע ואנכי עפר ואפר לא שווה שום דבר. משה אומר ונחנו מה, מה אנחנו, אפילו כחרגא דיומא (אבק הנראה בחמה כשהיא נכנסת דרך חלון - ר"ן נדרים ח:). דוד המלך אומר ואנכי תולעת ולא איש. וזה רמוז ב"אתם נצבים", כי ר"ת "אתם", אתם אפר תולעת מ'ה, כי אם יש לנו את השפלות הזאת, אנחנו יכולים להיות נצבים היום לפני ה' אלקיכם!

שישליך חמתו עליהם...

ביום הזה כל העולם נידון, לא רק עמ"י, כל העולם! סינים, בינים, כל יצורי עולם, כולם עוברים לפני הקב"ה. אבל כתוב במדרש רבה: ישראל נידונים ביום ר"ה, אוה"ע נידונים בליל ר"ה. וצריך להבין מדוע מקדימים דין של אוה"ע לישראל? והרי ע"פ ההלכה אם ת"ח עומד בדין, מקדימים אותו לשאר אנשים? ועמ"י לגבי אוה"ע הם צדיקים אז צריך קודם כל להקדים את עמ"י?

אלא, אומר רבי יוסף חיים ע"ה בעל הבא"ח: משל למלך שאנשי מדינתו לא היו משלמים מיסים, היו בעיות, והוא הזמין אותם לדבר אודות התנהגותם. תכף הלכו אל המלך עניי העיר במלבושים בלויים, בלא דורון בלא כסף וזהב,

אדם ילך לרופא ואומר שכואב לו העיניים מאוד, הוא לא יכול לראות, והרופא בודק אותו ואומר לו: "תשמע הלב שלך מצוין", בודאי החולה יתרגז

המלך התרגז מאוד על העניים שככה באים אליו. אבל אחר כך באו העשירים במלבושים יפים, ועם מתנות, וכשראה את העשירים היה שמח, כי ראה שהם מכבדים אותו לא כמו העניים, ולא העניים אותם.

אומר הבן איש חי, אותו דבר ביום הדין, כל אלה אוה"ע עניים בתורה, במידות טובות. הקב"ה רואה אותם ומשליך חמתו עליהם... אחר כך הקב"ה רואה את הילדים שלו, תראה איך הם באים אלי, איזה הכנעה, איך הוא עושה שופר, איך הוא מקבל עליו ללמוד תורה, איך הוא מקבל עליו קבלות, הקב"ה שמח מזה, מאושר!

אני רתי בלב...

יש כאלה בכחית: "והתברך בלבבו לאמור שלום יהיה לי", הם מתברכים "בלבכם": אומרים העיקר זה הלב, מה אתה רוצה? תראה, נכון אני עושה עבירות וזה, אבל העיקר הלב שלי עם הקב"ה. אני גם עושה חסדים, עושה מצוות, מה שאני יכול, נכון אני יודע יש דברים שהתאוות מתגברות וקשה לו... על זה היו אומרים רבותינו: תאר לך אדם ילך לרופא ואומר שכואב לו העיניים מאוד, הוא לא יכול לראות, והרופא בודק אותו ואומר לו: "תשמע הלב שלך מצוין", בודאי החולה יתרגז: "מה זה קשור הלב שלי מצוין? אני אומר לך כואב העיניים אתה אומר הלב מצוין? מה קשור?"

זה "והתברך בלבבו", זה לא מועיל רק לב טוב! הרי על זה נאמר "לא יאבה ה' סלוח לו!", אין דבר כזה רק לב טוב, צריך שבהכל נלך בדרך ה'! ועכשיו זה הזמן. "ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך".

חמור, ועיזה עם פעמון

מסופר על איזה עני אחד כפרי שאשתו היתה אומרת לו: תראה תמיד אתה דואג לנו ללחם ומים מים ולחם, לפעמים אתה מביא קצת שוקולדה, זה לא הולך, חביבי תתקדם... אולי תביא לנו איזה עז חולבת שנוכל קצת לשתות חלב, שיהיה בבוקר לילדים...

בדיוק היה יום הולדת לאשתו, והוא קנה לה עיזה, קצת זקנה לא נורא. אבל ניתן לה לאכול טוב והיא תביא להם חלב. והנה הוא רוצה להביא את העיזה הביתה, אבל הוא עם החמור שלו איך הוא יקח את העיזה? מה עשה? קשר את העיזה לזנב של החמור ותלה עליה פעמון, והוא עלה על החמור, והוא ידע שאם הוא שומע כל הזמן את הפעמון אז הוא יודע שהעיזה בסדר... היא לא נפלה...

ראו אותו שלושה "שבבניקים" חמדו לו לצון, והם דיברו ביניהם: אחד אומר "אני יכול לגנוב לו את העיזה" השני אומר: "אני מסוגל לגנוב לו את החמור שהוא רוכב עליו", והשלישי אומר: "אני מסוגל לקחת לו את הבגדים..."

נשאר בלי בגדים

השלושה יצאו לפעולה: זה שאומר נגנוב לו את העז, הלך אחריו, ולאט לאט פירק לו את הפעמון ותלה אותו על הזנב של החמור, ולקח את העז, והוא לא הרגיש כי שומע את הפעמון...

אח"כ הגיע הפרחח השני, אומר לעני הזה: "אדוני מה זה תלית לו לחמור שלך פעמון בונב? איפה ראינו את הדבר הזה? מה זה? אופנה חדשה?... " והעני הסתכל ונבהל: "לקחו לי את העז!"

אמר לו הפרחח: "תשמע מסתמא לא הרחיק ללכת, תלך לדרוף אחרי הגנב, ואני אשמור לך את החמור", זה מסכן הלך לדרוף אחריו, והוא לקח את החמור והלך... העני חוזר ורואה אין חמור ואין עז. איזה צרה. הלך ליד איזה בור מים...

ואז הגיע הפרחח השלישי ונעמד ליד הבור מים והתחיל לבכות... שואל אותו העני: למה אתה בוכה? והפרחח הזה אומר לו: נפל לי פה ארנק מה זה מלא כסף, אמר לו העני: "מה אתה בוכה, תראה גם לי היתה עיזה, הלכתי קניתי עם כל הכסף שלי עיזה, וגם היה לי חמור, ועכשיו הלכה העיזה והלך החמור, הכל זה מעילת העילות".

אמר לו הפרחח: "אתה יודע מה? יש לך תרופה, בוא תצלול במים, תביא את הארנק, ואז אני אתן לך גם עיזה, גם חמור גם כסף". העני השתכנע מייד, הוציא את הבגדים וירד למטה, והפרחח הזה לקח לו את הבגדים וברח. אומר הנה הבאתי לכם את הבגדים...

בגדים של בעלי תשובה

והנמשל: מגיע יצר הרע גונב את ימי הרחמים של אלול, קושר את כל הסליחות והשופר לאזניו, ובסוף לוקח לו גם את הנשמה - את המלבושים של הנשמה את התורה, את המצוות. יצר הרע עובד בכל הכוחות שלו איך לעשות את הבנ"א ערום, ערום. מה נעשה?

לו: מה עשית? תגיד לי, אתה יודע מה עשית? אמרתי לך שהמלך והשרים באים לפה. אמר לו: לא חשבתי שזה תופס את כל הליוסטר. אדוני, חתכת את החבל הזה, שפכת על כולם את כל השמן, ועל הראש קיבלו מכות של הכוסות, ונהיה בלאגן גדול ובהלה, איך אתה עושה דבר כזה? עשית לי בושח גדולה. אמר: לא ידעתי. אומר טוב חכה, עכשיו המלך יעשה לך משפט. זה לא דבר פשוט. מה עשה המלך? אמר: הוא מסכן, הוא צריך למעשה לשלם את כל הנזק, זה נזק של מיליונים. אבל באמת מה הוא חשב לקחת בלי רשות? את החבל. אז הוא צריך לשלם רק את החבל הזה...

כך עושה הקב"ה. אומר הכתוב: "ולך ה' חסד", כי איך הקב"ה דן אותנו? כי אתה תשלם לאיש כמעשהו". העוונות שלו משחיתים, מחריבים עולמות,

אבל צריך לדעת: ש"מקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד" ושבת עד ה' אלקיך - הבעלי תשובה מדרגתם למעלה מצדיקים גמורים. וצריך להבין את הדבר הזה: הרי צדיק מכין כל הזמן לעצמו איזה מצוות מעשים טובים איזה מלבושים לנשמה. והרשע כולו מלא עבירות. אז איך זה יכול להיות מקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד?

אלא, נכון שהצדיק מכין מלבושים, איזה יופי! הוא בא לעולם העליון מה זה מלבושים רואים אותו איזה מצוות איזה מעש"ט הכל, אבל הרשע איפה, הכל בר מינון, אף אחד לא יכול לעמוד.

אבל ברגע שהוא באמת עשה תשובה בכל ליבו, בכל ליבו ובכל נפשו, כל הזדונות נהפכים לזכויות. כל העבירות שלו נהפכים, והוא מקבל מלבושים חדשים מן השמים! הכל נהיה לו עכשיו מלבושים מן השמים, לא סתם, זה יש רק לבעלי תשובה!

תיקון ב"ש"ל"ט רחוק

ואדם צריך לדעת, איך כתוב בפרשה? "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים ולא מעבר לים היא בפין ובלבבך לעשותו", אדם יגיד איך אני אעשה תשובה, איך? אומרת התורה "לא בשמים". אפילו שאדם חוטא פוגם בעולמות העליונים, הוא לא צריך לעלות לשמים לתקן.

לפעמים אדם הלך הזיק מעבר לים, מה לא עשה, עשה שפלות, "לא מעבר לים היא". אלא בפין ובלבבך. אם אתה עושה תשובה, אתה מתקן בעולמות העליונים, אתה מתקן מעבר לים! התשובה עובדת בכל המקומות.

איזה חסד עשה עמנו הקב"ה שנתן לנו את התשובה. כמו שאומר מהר"ם אלשיך "לך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו", החסד הגדול שהקב"ה דן את האדם כפי המעשה, כפי השגתו, ולא כפי שפגם באמת, מאיפה הוא יודע?

רק חתכתי את החבל...

וכדי שאדם יבין ניתן משל, כדי שנבין טוב את הנמשל. היה אומר מורנו ראש הישיבה רבי עזרא עטיה זצ"ל. משל לאחד, שהיה צריך לנסוע לאיזה מקום, אבל טעה בדרך כמה ימים ביער, ללא אוכל וללא שתיה, אחרי כמה ימים שאין לו מה לאכול ולשתות, הגיע לאיזו וילה של אחד המיליונרים הגדולים, זה היה יהודי עשיר. אמר לו: איך הגעת לפה אתה? איך? טוב בוא, בוא. אמר לו: אני חייב לישון, כמה ימים אני הולך ביער בפחד, לא אכלתי ולא שתיתי, אבל עכשיו - אני רוצה לישון. אמר לו: בוא תעלה. תדע לך, היום באים אלי המלך והשרים והיועצים כולם, אתה תעלה למעלה, אתה רואה איפה קומה ארבע? שם תישן 'על הכיפאק', אם אתה רוצה לרדת למטה - לפני כן תגיד לי, כי יהיו פה בלילה השרים והרוזנים עם המלך, יהיה משהו מיוחד, ואני מבקש ממך אל תפריע. אמר לו: אין בעיה, אני ישן - לא מפריע.

באמת הוא ישן, משעה עשר בבוקר עד עשר בלילה, ואז הוא התעורר... הוא מרגיש רעב. עכשיו הוא רוצה ללבוש המכנסים שלו, אבל לא מוצא החגורה שלו. לא היה לו. למטה, בקומה של הסלון, היה לעשיר מה זה לוסטרה, אז לא היה להם לוסטרה של חשמל, היה לו לוסטרה מזכוכית מיוחדת של קריסטלים, שבעים ושתיים נרות, שם להם כוסות של שמן עם נרות מאירים. ולכבוד המלך עשה את זה, עם שולחן מלא מעדני עולם, כל השרים יושבים והמלך בראשם. והלוסטרה מאירה להם את הכל. והנה החבל שתופס את הלוסטרה היה חבל חזק שהיה קשור עד למעלה לקומה ארבע, שמה היה יתד בתקרה אליה היה קשור. וכשהאורח מחפש חגורה ולא מוצא, אמר טוב, מה אני יכול לעשות, בוא נקע את החבל הזה, מה יכול להיות? ניקח חתיכת חבל...

אומר ועושה, הוציא את האולר שלו, אתם יודעים יש להם לעיראקים... בלי אולר לא הולך. הוציא את האולר, תק, חתך. והנה הוא שומע 'בומבה' כזאת, אוי ואבוי מה שנהיה למטה. נפלו כל הכוסות, על הראש של המלך, הכל על מלבושי המלך, על השרים, על הרוזנים, הרבה שמן, בקיצור, היתה בהלה מה זה בלאגן, חשבו שהחייבאללה שלח פה משהו. נהיה חושך. בעל הבית מיד הבין מה שקרה, אמר להם: אל תפחדו, אני יודע מה זה. עלה לאורח, אמר

הוציא את האולר שלו, אתם יודעים יש להם לעיראקים... בלי אולר לא הולך. הוציא את האולר, תק, חתך. והנה הוא שומע 'בומבה' כזאת, אוי ואבוי מה שנהיה למטה....

גורם להפריד בין איש לאישה, גורם בעיות, צרות, הדיבורים, הלשון הרע, הו שולח טילים... אבל הקב"ה אומר: הוא לא ידע, הוא חשב לגנוב את החבל. מה עושה הקב"ה? לא על התוצאה משלם, רק על מה שהתכוון לעשות, על זה משלם. לכן אומר הכתוב: ולך ה' חסד איזה חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. על מה שעברת אתה תשלם, אבל על התוצאה אתה לא משלם. זה אמת. כמה זה דבר גדול.

פ"א של תשובה

צריך חרטה על העבר וקבלה על העתיד. זה דבר ראשון. הפה צריך להתוודות. איך כתוב, "כי קרוב אליך הדבר מאד בפין ובלבבך לעשותו", רבותינו אמרו כי ר"ת פל"א - פה לב אברים. 'בפין' - פה להתוודות. 'בלבבך' - חרטה על העבר וקבלה על העתיד. והאברים - זה 'לעשותו'. לכן, "אתם ניצבים היום" עולה בגימטריא 'לעמוד בסליחות'.

השבת האחרונה של השנה

יש עכשיו הזדמנות שאין כמוה, עכשיו זו השבת האחרונה של השנה. אדם ישתדל כמו שדיברנו בשבת הזאת לגמור כל התהילים - לא יתעצל, יגמור את כל פרקי המשנה של שבת, יקבל עליו לחזור בתשובה, ואז הוא ניצול מהמקטרג העליון. פלא פלאות.

עכשיו בעיקר זו חובת ההכנה. היסוד של הכל, זה איך שעכשיו אנחנו נכין את עצמנו לקראת יום הדין הגדול והנורא. השבוע האחרון תלוי באיך אנחנו מכינים את עצמנו. כמה עולה הכנה? הכנה - ה' זה 5, כ' - 25, נ' - 75, ושמונים עם ה' האחרונה. וגם יסוד - ו' 10, י"ס 70, סה"כ 80. כי היסוד של כל הבנין, ושל כל מה שאנחנו יכולים לעשות - זה הכנה.

עכשיו ערב ראש השנה, זה כבר מיועד מבריאית העולם. הקב"ה דן אותנו, אף אחד לא יכול להינצל מזה, כולנו עוברים לפניו, זה קובע את הגורל לכל השנה הבעל"ט. לכן צריך לעשות הכנות. אם אנחנו מתכוונים, לא לחכות עד הרגע האחרון. מעכשיו אדם יבקש מחילה מחבירו, צריך לעשות פדיון נפש כמו שדיברנו, כמו שכותב מהר"ח"ו שמוכחט לו שלא ינזק כל השנה, לשמור את השבת הקרובה, ויסדר בעיקר את עצמו שלא יכעס.

הסימן הכי גדול - לא לנעוץ!

למדנו בגמרא במסכת הוריות בדף י"ב, שהגמרא אומרת סימנא טבא לריש שתא, שאדם יאכל קרא ורוביא, כרתי וסילקא שיסתלקו אויביו, ותמרים - יתמו אויביו. ויאכל גם דלורית וקוסקוס - שיסתכסכו אויביו ושונאיו, ובשר - שנתבשר בשורות טובות, כל מיני סימנים להתחלת השנה זה בגשמיים, אבל

אשתדל. נשתדל כולנו שהכל יהיה בשמחה. מה שיש, יש. ומה שאין - אין. הלא מה עיקר המטרה - להתפלל להקב"ה שתהיה לנו שנה טובה, מה יעזור אם נכעס? האדם מתחנן לקב"ה: סלח לי רבש"ע! כבר לי! אומר לו הקב"ה: מה ההכנה שלך? "ויאמר ה', סלחת? כדברך". לפי השורש של הדברים שלך - כך אני סולח לך. איך שאתה מכין את עצמך - סלחת.

השמחה ביום כ"ה אלול

ביום הראשון זה "תחילת מעשיך", האדם נברא ביום הראשון כ"ה באלול. עכשיו, יום כ"ה באלול, אומר הבן איש חי, שאדם ידליק בו חמישה נרות כנגד אור החסד. וילך בליל כ"ה באלול לטבול במקוה, הוא אומר על זה דברים נפלאים. וידליק הוא ואשתו נרות, ויבקשו רחמים. ויש לו על זה בקשה מיוחדת. כי זה אור גדול של חסד שנתן לנו הקב"ה.

היום, זה יום פטירת היערות דבש, רבי יונתן אייבשיץ. והוא כותב, שיום כ"ה באלול שהוא יום ראשון לבריאת העולם, ובו נברא החושך זה יצר הרע, ובו נברא האור. שהוא יצר הטוב. והרשעים מתרעמים על יצר הרע, שהיה להם לאבן מכשול, והצדיקים שמחים בו כי בגללו מקבלים שכר. ועל זה נאמר: "וחסידיך יברכוכה" - יברכו-כ"ה, כי הם מברכים את כ"ה באלול, שמחה גדולה נתת ביום הזה, הוא היצר הרע שאנחנו מתגברים עליו. פלא פלאות.

חמשה ימים של חסד

קודם כל אגיד לכם מה שכותב הגר"א על הימים האלה. הם מתחילים מיום חמישי - חמישי, שישי, שבת, ראשון, שני. חמישה ימים. יום שישי - זה יום ראש השנה, יום בריאת העולם, בו ברא הקב"ה את האדם. חמישה ימים לפני כן, שזה חמישה ימים הראשונים של בריאת העולם, אומר הגר"א, לא היה מה שיעמיד את העולם, אתם יודעים, "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי". אם אין תורה, אין אדם שיעשה מצוות - העולם לא יכול לעמוד, העולם עומד על תורה. והקב"ה ברא את העולם ביום ראשון, יום שני, יום שלישי, יום רביעי, יום חמישי, ועדיין לא היה אדם, א"כ איך העולם עומד? האדם הלוא נברא רק ביום השישי, וביום זה הוא כבר עשה מצוות, עשה ברכת הלבנה, קרא שמות לבהמות, והעמיד את העולם. אבל לפני כן - אין אדם, איך יעמוד העולם?

אומר הגאון מוילנא, אני אגיד לך, חסד גדול עשה הקב"ה, להעמיד את העולם בחסד, חסדיו יתברך. ותדע לך, כי בחמישה ימים האלה ממשיך העולם לעמוד בחסד. הקב"ה מאיר אור של חסד אדיר בחמישה ימים האלו - חמישי, שישי, שבת, ראשון, שני.

תעשה את עצמך עולה

וגם האדם מבקר את עצמו בימים האלה. איך כתוב בכל הקרבנות? "והקרבנתם אשה עולה". בכל החגים כתוב: "והקרבנתם עולה", ופלא גדול שבראש-השנה כתוב: "ועשיתם עולה". לומר לך, כי צריך אדם לעשות את עצמו עולה, לעשות חשבון נפש, לחפש את המומים שלו, פלא פלאות.

עד שיתלבנו השערות

ובדיוק עכשיו, ביום כ"ד באלול, יום רביעי - פטירת החפץ חיים, והוא אומר: איך אדם ידע מה זה יום הדין? היה בן אדם שתפסו אותו במלחמת העולם הראשונה ודנו אותו להריגה, העמידו אותו מול מכות יריה, אבל המכונה לא פעלה. וכל מה שעושה הגנרל בתותח בשביל לירות - לא הולך. רבע שעה, עשרים דקות, והאיש הזה מרוב פחד שבכל רגע הוא הולך למות, הלבניו השערות שלו, אומר החפץ חיים - ככה צריך להיות אימת יום הדין, שאדם עומד כמו לפני התותח ומלבינים השערות, אזי ואבוי.

מה שאתה שוכח - אני זוכר

"כי זוכר כל הנשכחות אתה ואין שכחה לפני כסא כבודך", אומרים רבותינו מה זה "כי זוכר כל הנשכחות אתה", והלוא "אין שכחה לפני כסא כבודך", אז איך הם "נשכחות"?

צריך גם ברוחניות. אזי ואבוי, הדבר הכי מזיק בפרט בראש השנה, יצר הרע מנסה להפיל בכל הכח - זה כעס! אדם יכול לבוא הביתה, אשתו לא הכינה ולא סידרה, הפוך על הפוך, כבר מהיום לא יבוא לבית ויכעס על אשתו ח"ו, לא על אשתו גם לא על הילדים, זה לא משנה מה. או לפעמים הוא כועס בעבודה, כועס על עצמו. אין כעס! לדעת שהכל זה עילת העילות וסיבת הסיבות.

לפעמים אדם נכנס רעב, ואז הוא כועס אשתו שלא הכינה אוכל. או הוא רואה את הכיור מלא כלים, וכועס. היה אחד שנכנס לבית, ורואה שהכל בלאגן, אמר לה: מה עשית היום? היא אמרה לעצמה, אני אלמד אותו פעם הבאה מה זה 'מה עשית'. בכל יום הוא בא - מה עשית? מה עשית? אדוני, אתה יודע כמה עבודה יש לי? עשרה ילדים קטנים, ואני כל הזמן עובדת, אני עובדת בבית, אני לא עובדת בחוץ. אתה רוצה שאני אהיה עקרת בית? אטפל לך בילדים? אני עובדת... אבל מה, הוא לא מבין. אמרה: אני אתן לו יום אחד. ואכן, יום אחד היא ישנה במיטה, הבעל בא בערב, רואה בוקה ומבולקה, וואי וואי איזה בלאגן, הכלים על הרצפה, הילדים לוקחים ואוכלים, השוקולדות על הקירות, ואחד עם בגדים אחד בלי בגדים, אחד ירד לו המכנסים, אחד אוהו, בקיצור כל הבית מרקקה, הכל בלאגן. אומר לה: מה עשית היום? לא עשיתי כלום. תמיד אתה אומר לי 'לא עשית כלום' היום תראה איך זה נראה כשאני באמת לא עושה כלום...

צריך להזהר לא לכעוס. מה שיכול לעשות בעצמו - יעשה, תמיד ידע שהכל עילת העילות, לא יכעס אף פעם. ובפרט בליל ראש השנה, אדם יבוא ויכעס? אזי ואבוי מה יכול להיות, בר מינון. אסור לכעוס כלל ועיקר. זה הסימן הכי גדול.

השטן לא הצליח

חכם יהודה פתיה ע"ה היה מספר על עצמו: יצר הרע היה מתקנא בי מאוד. ראש השנה אחד לבשתי את הגלימה היפה של ראש השנה, וחזרתי מבית הכנסת, והם היו עושים קידוש על הגג בכגדד, כי היה להם חם. והיה להם חוט משוך על השולחן, ששמים שמה את העששית. בא איזה ציפור אחד, או איזה חתולה - בזוזה בעירקית, באה איזה בזוזה אחת ורקדה לו על החוט, ואזי ואבוי הכל נשפך עליו, על הבגדים, על הכל, הכל הלך. אמר לא נורא, יש לי בגדים של שבת - נלבש את זה.

אח"כ אשתו אומרת לו שיעלה לה את הסיר למעלה זה כבד, העלה את הסיר והתגלגל עם הסיר מהמדרגות, וכל המרק וכל האוכל נשפך עליו, והגלימה

ותדע לך, כי בחמישה ימים האלה ממשיך העולם לעמוד בחסד. הקב"ה מאיר אור של חסד אדיר בחמישה ימים האלו - חמישי, שישי, שבת, ראשון, שני

הלכה. אומר לא כעסתי בשום אופן, ידעתי כי השטן מתגרה בי. לא כעסתי. אמרתי לאשתי: לא נורא. אני אלבש מה שיש, לא נורא, ותביאי את האוכל של הבוקר. אומרת: אין בעיה כבוד החכם, סתייעי (בעירקית - 'המורה'), אל תדאג. העלו את זה, עכשיו מה קרה? אשתו העלתה את הסיר של האוכל של הבוקר, וגם היא נפלה, כל הבגדים שלה וכל האוכל שלה הלך גם כן. אמר לא נורא. סימנים עם לחם קצת נאכל, לא תדברי לאף אחד שום דבר. אכלו ועשו קידוש בשמחה גדולה, לא כעסו, ואכלו את מה שיש. ואומר חכם יהודה, כי אותה שנה, היתה לו שנה שה' הציל אותו מכל הצרות שבעולם. הבית שלו נשרף, הספרים שלו נשרפו, אבל הוא ואשתו וכל בני הבית היו בסדר. ואם היה כועס - אזי ואבוי מה שיהיה לקרות.

לכן, אדם יעשה את ההכנות חזק, בכלל אסור לכעוס, זה מאבד את הנשמה של האדם. גם ידבר עם אשתו ועם הילדים, אתם אל תכעסו ולא תכעסו. וגם אני

גדולי המקובלים: העושה פדיון זה באופן זה בוודאי ישלים שנתו

פדיון נפש

עם פונות חדש"ש

בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים
המסוגל ביותר לשנה טובה ומבורכת
אשר יערך בעזרת ה' ע"י כבוד מורנו ורבנו המקובל
מרן ראש הישיבה שליט"א

- יש להעביר את השמות וסך 36 ש"ח שהוא כולל 160 פרוטות לכל שם ולכל פדיון
- השמות יתקבלו לפדיון ערב ראש השנה עד כ"ח אלול ולפדיון ערב יום הכיפורים עד ח' תשרי בערב

02-624.9000

תרומתך לפדיון הינה צדקה מהודרת להחזקת הכוללים שע"י מוסדותינו, ולסיוע והחזקת אלמנות יתומים ומשפחות במצוקה וניתן גם לתת זאת מכספי מעשרות